

În grădină

În grădină

Arestarea lui Isus

Matei 26:31-75; Ioan 18:1-8

După ce au mâncat împreună, Isus le-a spus ucenicilor Săi: „În noaptea asta, toți Mă veți părăsi.” „Eu nu!”, a spus Petru hotărât. „Eu nu te voi părăsi niciodată, Isuse!”

Isus a oftat. „Înainte să cânte cocoșul, când începe dimineața, vei spune de trei ori că nu Mă cunoști.” „Mai degrabă mor cu Tine decât să fac așa ceva!”, a spus Petru.

Când au ajuns în Grădina Ghetsimani, Isus le-a cerut ucenicilor să se roage cu El. Ucenicii erau atât de obosiți că au adormit. Isus S-a rugat singur Tatălui.

Isus știa că dușmanii Lui voiau să-L omoare. De asemenea, știa că moartea era în planul lui Dumnezeu pentru El. „Arată-Mi o altă cale!”, S-a rugat El. „Dacă nu este, atunci voi face tot ce-Mi ceri!”

A apărut o lumină. S-au auzit strigăte și toți s-au trezit! Oameni furioși, trimiși de liderii religioși, s-au apropiat de ei. Iuda L-a sărutat pe Isus pe obraz pentru a le arăta pe cine să aresteze.

„Pe Mine Mă căutați!”, a spus Isus. Când a spus asta, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ. Apoi L-au luat pe Isus și L-au dus la liderii religioși.

Cei mai mulți dintre ucenici au fugit, dar Petru L-a urmat. El a așteptat în curte să vadă ce se va întâmpla. „Nu erai și tu cu Isus?”, l-a întrebat cineva. Însăimântat, Petru a spus: „Nu!”

Alți doi oameni l-au întrebat același lucru. „Greșiți!”, a spus Petru. „Eu nu-L cunosc pe Isus!” Petru a spus de trei ori că nu-L cunoaște pe Isus. Când a auzit cocoșul cântând, a plâns cu amar.

